

Te bragt ind. I det samme hørtes Brølet af et Automobil, der kørte op for Indgangen.

„Sig blot, at der er ingen hjemme,“ sagde hun til Pigen.

Ikke desto mindre aabnedes Døren lidt efter, og en Dame traadte ind. Det var Meta.

„Men, kære! . . . Hvor kommer du her? Skal du ikke med til Mødet?“

„Jo, det var egentlig Meningen, og jeg var ogsaa paa Vej derhen med min Mand; men saa foretrak jeg at se lidt ind til dig. Jeg tænkte jo nok, at jeg skulde finde dig alene hjemme idag, og — ærlig talt du — jeg bryder mig ikke saa meget om at træffe din Svigerinde og Jægermesteren. Der er noget, jeg gerne skulde snakke med dig om. Min Mand kommer saa tilbage og henter mig, naar han har hørt lidt paa Talerne. — Sig mig nu blot, kommer jeg til Ulejlighed?“

„Ikke det mindste! Tværtimod! Jeg sad netop og trængte til Selskab. Jeg er ganske rigtig alene . . . det vil sige, her er en Tante til min Svigerinde; men hun ligger i Sengen og har ondt i Maven af en for stor Dosis Petroleum.“

„Petroleum?“

„Ja, det er en latterlig Historie. Den kan du faa siden. Lad mig nu høre! Hvad er det saa, du vil betro mig?“

„Ja, nu bliver du maaske forskrækket og synes, at jeg er paatrængende . . . men ser du . . . du veed vist, at der paa Søndag skal være en lille Festlighed herhenne i Præstegaarden. Har min Svoger ikke talt om det?“

„Jeg tror det nok.“